

Skrivari í Arbeidsmannafelagnum í 18 ár

Legði nú gerðabókina frá sær

Í gjár var Kristoffur á skrivstovuni hjá Arbeidsmannafelagnum við gerðabókini, hann hevur ført seinastu 18 árin. Mynd: Kalmar

Kristoffur Joensen á Argjum greiðir frá nøkrum av tí honum hevur verið fyri, og er heldur ikki bangin fyri at siga sína hugsan um støduna í dag

Kristoffur Joensen er sørvingur og býr á Argjum. Hann er 71 ára gamal. Hann var fiskimaður síni fyrsti manndómsár. Sigldi undir krignum. Var við at stovna arbeidsmannafelag í Sørvági, sum kostaði honum arbeiði longu dagin eftir felagið varð stovnað. Kristoffur hevur eisini arbeitt sum arbeiðsformaður á Bacalao og goymsluformaður hjá Strandferðsluni. Hann hevur eisini verið skrivari í Havnar Arbeidsmannafelag seinastu 18 árin, til hann í vikuni boðaði aðalfundinum frá, at hann

lat seg ikki stilla upp aftur. Í gjár var hann á skrivstovuni hjá Arbeidsmannafelagnum við gerðabókini.

Ringur av sjóverki

Sekstan ára gamal fór Kristoffur sin fyrsta túr til skips. Tað var við sluppini Fram, og leiðin gekk á Eysturlandið. Kristoffur var til skips, røð út og gjørdi fyrifallandi arbeiði á landi til farið varð undir at byggja fyrstu bryggjuna í Sørvági. Hetta var beint fyri kriggið. Teir brúktu ein sandbát í arbeiðinum, og Kristoffur

fekk kjans sum kokkadrongur við sandbátinum.

Arbeiddi hjá hervaldinum

So kom kriggið og mangir vóru teir hermenn, sum komu í Vágar. Stór troppaskip komu at bryggju í bygdini, og tey høvdu bilar, maskinur og nógv annað útbúnað við. Kristoffur heldur, at tað mundi vera einir 7 til 8.000 hermenn. Heilar bygdir stungu seg upp, og arbeiði var knappliga til allar hendur og væl so tað.

Eisini Kristoffur slapp upp í part hjá bretska hervaldinum. Men við arbeiðinum hjá Kristoffuri gjørdist bráður endi.

Kristoffur var arbeiðsformaður teirra í Sørvági.

Ikki dugdi eg nógv av enskum, men við tí sindrinum eg dugdi og fingramáli gekk tað. Ein av mínum uppgávum var at koyra vikulønina út til alt arbeiðsfólkið.

Fekk fótin

Tá var einki arbeidsmannafelag í Sørvági.

–Vit lögdu skjótt til merkis, at ógvuliga misjavn var hvussu bretar býttu lön út til arbeiðsfólkið. Tá vóru vit nakrir sum tóku okkum saman. Vit vildu stovna eitt arbeidsmannafelag, men hetta líkaði ikki øllum. Og als ikki bretum. Men eg helt meg kortini skilja av teimum, at varð felag stovnað, máttu teir finna seg í tí.

–Men torført var at finna ein, sum vildi vera formaður, tí øll vistu hvat tað kundi kosta. Endiliga var ein sum vildi átaka sær hesa tungu byrðu. Tað var Eli Hansen, og so varð kallað inn til fundar. Felagið varð stovnað, greiðir Kristoffur frá.

Men hetta kostaði honum starvið. Longu morgunin eftir kom umboð fyri bretar

til Kristoffur og boðaði honum frá, at hann skuldi ikki mæta aftur til arbeiðis.

Í krigssigling

–Tað var einki at gera við tað. Og einki annað arbeiði var at fáa í landi, so lítið annað var at gera enn at leita sær eftir einum kjansi aftur.

–Jú eg fekk kjans sum kokkadrongur á Seaking, sum lá á Havnini og fermdi fisk til Bretlands. Eg fór við og vit sluppu heilskapar íggjøgnum, hóast kriggið leikaði av tí ringasta. Komnir til Aberdeen vóru mong føroysk skip har í havnini.

–Eitt ræðuligt skil. Ikki ein einstigi dagur at bumbu-álop ikki vóru, og fólk vóru stúgvandi saman í bumbuskýli. Eg lovaði mær sjálvum, at her skuldi eg ikki aftur.

Heimafturkomin fór Kristoffur við ymiskum skipum. Nakrar túrar eisini við trolara, men hann gavst við sjólvinum miðskeiðis í fimtiárunum.

Arbeiðsformaður á Bacalao

Tá byrjaði Kristoffur á Bacalao. Hann varð biðin um at vera arbeiðsformaður, og í hesum starvi var hann í fimtan ár.

–Hetta vóru góð ár. Axsel Hansen var góður og ágrýtin stjóri og gjørdi alt

fyrir at fáa so nógv arbeiði sum gjørligt. Mangan var hugaligt at arbeiða har. Ikki minst tá vit mundu vera upp móti 400 fólki til arbeiðis.

–Okkurt árið mundu vit taka imóti eini 10.000 tons-um av saltfiski. Tann minni saltfiskurin varð seldur til Brasilia og hin størri til Spania.

–Tá sildatiðin var, var rættuligt rok. Vit mundu til tíðir hava einar 20.000 tunnur av sild. Sildin varð laka, umpakka og seld aftur í tunnum.

Á Strandferðsluni

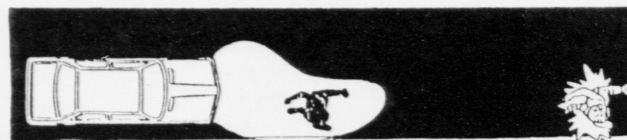
Av Bacalao fór Kristoffur at arbeiða á Strandferðsluni. Har røktu hann starvið sum pakkhusformaður til hann fyrri trimum árum síðani fór frá fyrri aldur.

–Eg haldi eg má siga, at allar best dámda mætar at arbeiða á Bacalao. Ein hevði við so mong fólk at gera, og eg haldi eg kann siga, at eg var væl við øll. Tað at uppliva alt hetta virksema í einum stað var spennandi í sær sjálvum. Nú er øðrvísi. Øll eru í trupulleikum, men eg vóni, at hetta góða arbeiðsplássíð á vestaru bryggju kann menna seg aftur.

Skrivari í Arbeiðsmannafelagnum

Tað var ikki bert í Sørvági,

ENDURSKIN !!!

NÆRLJÓS

UTTAN ENDURSKIN 30 M

VIÐ ENDURSKINI 130 M

Fólk í myrkum klæðum, uttan endurskin, síggjast ikki fyrr enn í 20–30 m fjarstøðu frá bili, ið koyrir við nærljósum!

**NÝT ENDURSKIN – LJÓS KLÆÐI
VER VARIN !**

FERÐSLUTRYGD